

Oost-Vlaanderen

Ursel :

**Keigatboswandeling
(14,8km)**

Startlocatie : Eekloseweg 23, Ursel (parking naast kerk) (Coördinaten N51° 13.056 E003° 48.601)

Volg volgende knooppunten :

84 – 83 – 86 – 87 – – 88 – – 95 –
94 – 89 – 90 – 69 – 70 – 71 – 72 – 74 – 75
– 84

Opgepast! 2x wijken we af van het knooppuntennetwerk (zie beschrijving)

We beginnen deze leuke wandeling op de parking naast de pittoreske St-Medarduskerk in Ursel. Via het paadje achter de kerk komen we aan wandelknooppunt 84 die me langs het beeldje van Pierlala

voert. Pierlala is een legendarische volksfiguur die te herkennen is aan z'n pijp en bierpot. Sinds jaar en dag viert men de kermis rond dit personage.

Al snel verlaat ik via het toffe St-Joriswegeltje de dorpskern en trek via de onverharde Pierlalaweg verder zuidelijk.

Enkele attractieve zandwegels brengen mij naar de rand van de Keigatbossen, een boscomplex van zo'n 100ha waar bosdreven afwisselen met weilanden. De naam verwijst naar het feit dat er hier veel stenen en keien te vinden zijn in de bodem, zodoende is deze grond niet zo vruchtbaar.

Ter hoogte van knooppunt 87 verlaten we het knooppuntennetwerk, we gaan links en meteen rechts een weide in. We volgen hier nu de groene ruit van de plaatselijke wandeling die sinds 2019 door een nieuw aangekocht perceel krinkelt. Op een splitsing blijven we het pad volgen langs de bosrand die

wat verder een naaldbos binnendringt. Een supermooi smal wegeltje zigzagt heerlijk door deze pluk groen en mondt uit op de Veldkruisstraat die we naar rechts volgen. We doorkruisten zonet het Berhoutbos wat zoveel betekend als "drassige grond". Van dit laatste zien we echt niets want de bodem is hier kurkdroog.

Na dit fantastisch stukje slaan we links een statige dreef in, we zijn op weg naar knooppunt 88. Deze lange laan volgt de Wagemakersbeek en eindigt met een mooi uitzicht op het kerkje van Oostwinkel.

We gaan rechts en een lange dreef zet ons af aan een kleine parking waar we het "Veldkruis" opmerken. De geschiedenis van dit kruis gaat terug tot de 13^e eeuw en luidde de start in van de ontginning van de heidegronden; deze maakte plaats voor bossen. Hier merk je ook een picknickplaats op die in de volksmond "het boerenparlement" wordt genoemd, de plek waar de boeren samenkwamen om afspraken te maken over het gebruik van de gemeenschappelijke gronden.

Opgepast, vanaf hier volgen we de geel-rode streepjes van het Uilenspiegelpad die me net voorbij het veldkruis links een dreef doen inslaan.

Een bord laat ons weten dat we het grondgebied van Zomergem betreden, ik blijf het Uilenspiegelpad volgen en passeer knooppunt 95. Ik verlaat het bos en stap nu langs rustige landelijke baantjes richting het Drongengoedbos. Op een vreemd kruispunt stap ik links een smal kasseibaantje in dat bedekt is met een laag aangekoekte aarde. Ik denk dat het hier in een natte periode bijzonder zompig kan zijn.

Deze lange weg brengt me het Drongengoedbos binnen waarna een subliem laarzenpad me rond het uiteinde van een landingsbaan laat stappen. Ik krijg meteen nostalgische gedachten want tijdens mijn legerdienst kwamen we hier op kamp. We sliepen in de hangars van dit voormalig reservevliegveld van de NAVO en ik herinner me nog bijzonder goed hoe ik hier bij vriestemperaturen 's nachts moest patrouilleren. Dit is bijna 30 jaar geleden!

Wat later stap ik met mijn neus recht in de stevige westenwind totdat ik opnieuw op de landingsbaan bots. Hier duik ik een 'schone' wegel in die me terug in de richting van Ursel zal sturen. Reeds van ver zie ik achter enkele licht glooiende weilanden de kerktoren van de St-Medarduskerk die steeds maar groter wordt. Via een stokoude kerkwegel komt er een einde aan deze mooie wandeltocht.